

[Ejnar Kjær.]

som jeg mener Forslagene giver Anledning til. Jeg vil da begynde med at sige, at de her foreliggende Forslag jo viser, at i alt Fald en Række Kassers økonomiske Stilling langt fra er god. Den er saa daarlig, at Kasserne i alt Fald efter Ministerens Mening ikke kan paatage sig de relativt smaa ekstra Opgaver, som f. Eks. Omlægningen af Tidspunktet for Pristalsreguleringen maa siges at være. Man kan vel egentlig ikke undres over, at Forholdene er saadan, for selv om man fra forskellig regeringsvenlig Side i de sidste Maaneder før Krigens Udbrud og for Resten ogsaa i de første efter gerne vilde give det Udseende af, at man var kommet ret vidt i Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, saa har den jo stadig væk været meget stor. Arbejdsløsheden har været meget betydelig, og den er det fortsat. Saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, ligger Arbejdsløshedstallet over Tallet for det tilsvarende Tidspunkt i Fjor, og det vilde ligge betydeligt derover, hvis ikke det var blevet formindsket gennem Indkaldelserne til Beredskabsstyrken.

Vi kommer altsaa ikke uden om, at Arbejdsløsheden er betydelig, og at den sikkert i den kommende Tid vil vokse ret stærkt. Jeg skal ikke paa nogen Maade give Regeringen hele Skylden derfor. Jeg er fuldkommen klar over, at de ulykkelige Forhold ude i Verden har faaet, og navnlig vil faa, Indflydelse herhjemme, men jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning om, at Regeringen ved at føre en anden Politik kunde have holdt Arbejdsløsheden noget mere nede. Der er for mig ikke Tvivl om, at en anden, man kan maaske sige noget mere positiv, Politik i det saa ofte debatterede Benzinspørgsmaal vilde have betydet mindre Arbejdsløshed nu i Efteraarsmaanederne, for det er alle jo klar over, at Benzinsmangelen direkte og vel navnlig indirekte betyder stor Arbejdsløshed. Derom er der ikke nogen Tvivl.

Der er altsaa et meget stort Antal arbejdsløse, og jo større det bliver, jo vanskeligere bliver Kassernes Stilling. Man kunde jo saa spørge, om Antallet af arbejdsløse ikke er større, end det behøvede at være, med andre Ord, om der ikke er Arbejde til en Del af dem, der nu gaar paa Understøttelse. Det var jo i Virkeligheden den Tanke, som det radikale Partis Finanslovdorfer, det ærede Medlem Hr. Steen, var inde paa, da han under Finanslovdobatten udtalte Ønsket om en bedre Formidling af Arbejdsanvisningen, og jeg forstaar, at Ministeren ogsaa beskæftiger sig med Tanken, idet det

fremgaar af Fremsættelsestalen vedrørende de her foreliggende Lovforslag, at Ministeren foretager visse Undersøgelser af Spørgsmaalet. Jeg kan ikke andet end udtale Ønsket om, at disse Undersøgelser maa blive ført til Bunds, og det er da min Overbevisning, at det vil vise sig, der er Tider, hvor man har en betydelig Arbejdsløshed i Byerne f. Eks., medens man staar og mangler Arbejdskraft paa Landet. Jeg har nok set og hørt, at man ogsaa under Finanslovdobatten har villet bortforklare det, men det lader sig nu ikke gøre, for hvis det var Tilfældet, saa vilde der være Mulighed for at bortforklare Kendsgerninger, og det er der jo som bekendt ikke.

Jeg vil altsaa, foranlediget af Ministerens Udtalelser ved disse Forslags Fremsættelse, udtale Haabet om, at Spørgsmaalet tages op ikke blot til Undersøgelse, men til Løsning, at man gennemfører en Ordning, saadan at der lukkes for Understøttelsen til de Medlemmer, som i Virkeligheden kan faa Arbejde. Det vilde betyde en Styrkelse for Arbejdsløshedslovgivningen i det almindelige Omdømme, en Styrkelse, som denne Lovgivning saa vist kunde have Brug for, og det vilde, og det lægger jeg navnlig Vægt paa i den her foreliggende Forbindelse, betyde en Forbedring af Kassernes Økonomi. Det tør jo nok siges, at Kasserne vil faa nok at gøre endda! Antallet af arbejdsløse vil blive stort nok, selv om man kunde fremkalde Nedbringelser paa den her omtalte Maade. Eet ønsker jeg endnu at sige, nemlig dette, at man jo maa være klar over, at er der noget, som de her foreliggende Lovforslag ikke gør, saa er det at formindske Arbejdsløsheden. Snarere er jeg tilbøjelig til at tro, at man gennem en Lovgivning som den her foreslaede og gennem andre lignende Foranstaltninger, hvorved der anvendes meget betydelige Millionbeløb, vil naa til en Forøgelse af Arbejdsløsheden. Det er jo givet, at man gennem saadanne Foranstaltninger, hvortil der kræves store Udgifter, forøger det offentlige Udgiftsniveau, og at man derved ogsaa skaber Vanskeligheder for Produktionen og Mulighed for Forøgelse af Arbejdsløsheden.

Jeg skal da slutte med at sige, at vi fra Venstres Side er fuldstændig klar over de Vanskeligheder, der raader i Øjeblikket for saa at sige alle Borgere i vort Samfund, og vi er ogsaa klar over, at de i Stedet for i den kommende Tid at blive formindsket langt snarere vil blive forøget. Vi er endvidere klar over, at man fra alle Sider, ogsaa fra vor, maa være rede til at gøre en Indsats for at mildne Virkningerne af disse